

ΜΗΧΑΝΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις και ταῖς ἑπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαρ ἡ δία, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Οἱ ἐγγραφόμενοι νέοι συνδρομηταὶ εἰς τὴν *Μηχανήν* λαμβάνουσι, προσθέτοντες εἰς τὴν ἑτησίαν συνδρομὴν μόνον 5 φράγκα.

Α' Ὅλην τὴν σειρὰν τῶν ἐπιφυλλίδων *Λυκογιάννη*, τιμωμένου ἐκάστου φύλλου παλαιοῦ ἀντί λ. 20 δρ. ν. 26.—

Β' Τὸ ὠραῖον μυθιστόρημα τοῦ *Κυρίου Ὑπουργοῦ*. » » 1.80

Γ' Τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα φύλλα τῶν *Κρητικῶν Γάμων*, ἑθνικοῦ μυθιστορήματος τοῦ *Ζαμπελίου*. » » 1.80

Δ' Τὸ *Γελοιογραφικὸν Ἡμερολόγιον* τοῦ *Μηχανή* τοῦ 1882 ἕξαντηθὲν πλὴν ὀλίγων ἀντιτύπων » » 2.

ἤτοι τὸ ὅλον φράγκα 31.60

ΤΑ ΜΟΥΣΕΙΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Πολυτεχνεῖον. Δίκαιον εἶναι ν' ἀρχίσωμεν ἀπ' αὐτοῦ διότι αἱ ἐν τῷ μεγάρῳ τούτῳ συλλογαὶ εἶναι διατεταγμέναι ἐπαξίως καὶ τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῶν ἀξίας καὶ τῆς ἐξωτερικῆς μεγαλοπρεπείας τοῦ οἰκοδομήματος. Συνήθως οἱ ἐπισκεπτόμενοι ἀρχοῦν ἀπὸ τῆς *Μυκηναίας αἰούσης* μεταβαίνουσι ἐπειτα εἰς τὴν *Αἴγυπτιαν* καὶ τελευταῖον εἰς τὰ *Ἀγγεῖα*. Ἡ πρώτη περιλαμβάνει οὐχὶ μόνον τὰ ἐν *Μυκῆναις* ἀνακαλυφθέντα πολυτίμα ἀρχαῖα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν *Μεγιδίῳ*, ἐν *Σπάτῃ*, καὶ ἐν *Ναυπλίῳ*. Συνίστανται δὲ κυρίως εἰς διάφορα, τὸ πλεῖστον χρυσαῖα κοσμήματα καὶ εἰς ὄπλα καὶ προέρχονται πάντα ἐκ τάφων. Τὰ εὐρήματα ταῦτα, τὰ θαμβοῦντα τὸν ἐπισκεπτόμενον διὰ τῆς μαγικῆς λάμψεως τοῦ πολυτίμου μετάλλου, εἶναι πρὸ πάντων σπουδαῖα, διότι ἀποκαλύπτουσιν ἡμῖν ἐποχὴν ὀλόκληρον τῆς ἑλλ. ἱστορίας, τὴν ἀπὸ τοῦ 1300 — 1000 περίπου π. Χρ. Τοσοῦτον πλοῦτον ἦτο ἀδύνατον νὰ συναθροίσωσιν οἱ βασιλεῖς ἐκεῖνοι καὶ οἱ λοιποὶ ἀριστῆες Ἀχαιῶν, οἳ ἀνῆκον οἱ ἀνακαλυφθέντες τάφοι, ἂν δὲν εἶχον ἀπερίοριστον δύναμιν ἐντὸς τοῦ κράτους των, δηλ. δὲν ἦσαν ἀπόλυτοι δεσπότες. Ἀπ' ἐτέρου μανθάνομεν, ὅτι κατ' ἐκείνους ἤδη τοὺς χρόνους, πολὺ πρὸ τοῦ Ὀμήρου, οἱ Ἕλληνες εἶχον συχνὰς ἐμπορικὰς σχέσεις

μετὰ τῶν Ἀσσυρίων, τῶν Φοινίκων καὶ τῶν Αἰγυπτίων διότι οὔτε ἡ τέχνη, οὔτε αἱ πρώται ὕλαι (χρυσός, ἐλέφας κλπ.) εἶναι ἑλληνικαί. Ὁλόκληρος πραγματεία δὲν θὰ ἐξήρει, ἵνα ἀναπτύξη τὰ ἐκ τῶν ἀνακαλύψεων τούτων συμπεράσματα περὶ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐξωτερικῶν αὐτῆς σχέσεων κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἀλλὰ τοῦτο δὲν δύναται νὰ γείνη ἐνταῦθα. Περιοριζόμεθα λοιπὸν νὰ συστήσωμεν εἰς τὴν προσοχὴν τῶν ἐπισκεπτομένων τὰ ὠραῖα σχήματα χρυσῶν τιμῶν καὶ ἀργυρῶν ἀγγείων καὶ τὴν θαυμασίαν τέχνην τῶν ξιφῶν, ἐχόντων ὠραῖα κοσμήματα ἢ παραστάσεις κυνηγίων καὶ θηριομαχιῶν. Ἐπίσης ἀξίαι παρατηρήσεως εἶναι δακτύλιοι τινες χρυσοὶ μετὰ σφραγίδων, καὶ αἱ χρυσαὶ προσωπίδες τῶν νεκρῶν, ὧν σκοπὸς ἦτο νὰ σώζωσι τὴν μορφήν καὶ μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ σώματος. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τῶν προσωπίδων, οἱ νεκροὶ ἐκεῖνοι δὲν εἶχον καθαρὸν ἑλληνικὸν τύπον, ἀλλὰ τοῦτο ἀποδοτέον μᾶλλον εἰς τὴν ἀτελὴ τέχνην. Ἄλλων πολλῶν πραγμάτων θὰ ἐννοήσῃ ὁ παρατηρητὴς μόνος τὴν ἀξίαν καὶ τὸν σκοπὸν, π. χ. τῶν ἀπίρων χρυσῶν φύλλων, τὰ ὅποια βεβαίως ἐπεκολλῶντο ὡς κοσμήματα ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων.

Τὴν Αἰγυπτιακὴν συλλογὴν ἐδώρησεν εἰς τὸ ἔθνος ὁ Δημήτριος Ἰωάννου, οὗ τὸ ὄνομα ἕνεκα τούτου κατέστη γνωστότερον ἐν Εὐρώπῃ ἢ ἐν Ἑλλάδι· ἔστω καὶ τοῦτο δεῖγμα ὅτι ἐξευρωπαϊσθημεν ἤδη ἐντελῶς. Καὶ ὅμως εἶναι ἀληθές, ὅτι ἀνευ τῆς μεγαλοφροσύνης τοῦ Δ. Ἰωάννου, ἡ Ἑλλὰς οὐδέποτε θ' ἀπέκτα συλλογὴν, ἢν μᾶς ζηλεύουν ἄλλα ἔθνη. Διότι δὲν ἀπαιτοῦνται μόνον κολοσσιαῖα ποσά, ἀλλὰ καὶ γνώσεις καὶ φιλοκαλία καὶ μέγας ζῆλος ἀκαμάτως ἐπὶ ἔτη ἐργαζόμενος. . . . Ἰδιαιτέρως ἀναφέρωμεν μόνον τὸ ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθούσης ἐπὶ ἰδίου βάθρου ἰστάμενον χαλκοῦν ἀγάλμα γυναικός, τὸ κάλλιστον τῆς συλλογῆς καὶ πρὸς τοῦτοις ἀξιοπεριεργον, διότι ὀλόκληρον τὸ σῶμά του εἶναι κεκαλυμμένον ὑπὸ ἀργυρῶν ἱερογλυφικῶν γραμμάτων. Περὶ τῶν λοιπῶν δύο γενικὰς παρατηρήσεις ἔχομεν νὰ κάμωμεν. Ἐνῶ τὸ κυρίως τεχνικὸν μέρος εἶναι τέλειον, πάντα ὅμως τὰ ἀγάλματα καὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων ἔχουσι τὰς αὐτὰς ἀναλογίας καὶ τὸν αὐτὸν τύπον οὐδεμία ποικιλία μορφῶν, οὐδεμία ἐκφρασις ἀτομικῆ· ὅταν παρατηρήσῃ τις δύο ἢ τρία, παρετήρησεν ὅλα, τίποτε νέον δὲν μανθάνει πλέον. Ἐν πάσῃ ἐπικρατεῖ ἀπελλιπτικὴ μονοτονία. Δεύτερον θὰ ἴδῃτε, ὅτι πολλοὶ τῶν θεῶν ἔχουσι πρόσωπον τετραπόδου ἢ πεννοῦ·

τούτο ἦν συμβολικόν. καὶ ἐχρησίμευεν, ἵνα παραστήσῃ διαφόρους μυθικὰς ἰδέας περὶ τῶν ἰδιοτήτων καὶ δυνάμεων τοῦ Θεοῦ ἐκείνου· ἀλλὰ τὰ σύμβολα ταῦτα καὶ τὰ μυστήρια μόνον οἱ ἱερεῖς τῶν Αἰγυπτίων ἐγίνωσκον, διὰ τοὺς λοιποὺς ἦσαν πάντοτε αἰνίγματα. Τὰ δύο ταῦτα αἰτία—ἡ ὑπὸ τῶν ἱερέων διὰ συμβόλων ἐπισκόπις τῆς ἀπλῆς ὀρθοκείας ἀπ' ἐνός, καὶ ἀπ' ἑτέρου ἡ ἑλλειψίς πάσης ἀτομικῆς πρωτοβουλίας καὶ ἡ ἀπέχθεια πρὸς τοὺς νεωτερισμοὺς, ἧτις ἐπέφερε παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις τὴν μονοτονίαν ἐν τῇ τέχνῃ καὶ ἦτις χαρακτηριστικῶς σήμερον ἰδίως τοὺς Σίνας—τὰ δύο ταῦτα πράγματα λέγομεν ἐμπόδιον τὴν χάραν τῶν Φαραῶ τοῦ νὰ μεγαλοργήσῃ, ὡς ἡ Ἑλλάς, μολοντί οὐ πολιτισμὸς τῆς ἡ πολὺ ἀρχαιότερος.

Ἐν τῇ τρίτῃ αἰθούσῃ ἐξέθηκεν ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία τὰ ἀγγεῖα ὅσα ἀπὸ ἐτῶν ἐργαζομένη ἡ αὐτὴ ἀνεσκαψεν ἢ δι' ἀγορᾶς ἀπέκτησεν. Ὁλόκληρος ὁ ἑλλ. βίος καὶ ἡ ἑλλην. ἱστορία ἐμπεριλαμβάνονται ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ. Ἄπαντα τὰ ἀγγεῖα φέρουσι παραστάσεις τῶν σπουδαιότερων μύθων καὶ τῶν σπουδαιότερων πράξεων τοῦ κοινοῦ βίου· γάμοι καὶ προθέσεις νεκρῶν, συμπόσια ἀνδρῶν καὶ παίγνια μικρῶν παιδίων, ἅπαντα τὰ εἶδη τῶν ἀγῶνων ἐν τοῖς γυμνασίοις, ἵπποδρομία καὶ ἄρμαδρομία—πάντων τούτων εὐρίσκονται εἰκονογραφίαι ζωηρόταται καὶ ἀκριβέσταται, πολλάκις δὲ καὶ καλλιτεχνικώταται.

Ἰπ' αὐτὴν—τὴν καλλιτεχνικὴν—ἐποψὴν ἐξαίρομεν ἰδίως τὰς πολυχρόμους λευκάς λικνύθους, αἵτινες πεπληρωμέναι μύρων κατετίθεντο εἰς τοὺς τάφους μετὰ τῶν νεκρῶν ἐκ τούτου καὶ αἱ παραστάσεις αὐτῶν εἶνε πᾶσαι νεκρικαὶ συνήθως βλέπει τις στήλην νεκρικὴν, πρὸς ἣν ἔρχονται οἱ συγγενεῖς φέροντες μύρα ἐν λικνύθους, στεφάνους καὶ ταινίας· πολλάκις δὲ καθήται καὶ ὁ νεκρὸς παρὰ τὴν στήλην. Τὰ καλλιτεχνήματα ταῦτα εἶνε προϊόντα τῆς καλλίστης ἐποχῆς τῶν Ἀθηνῶν (420—350 περίπου πρ. Χρ.), καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν ζωγραφίαι διὰ τὴν λεπτότητα τῶν γραμμῶν, τὸ εὐγενὲς τῆς στάσεως καὶ πρὸ πάντων διὰ τὸ μελοχολικόν τῆς ἐκφράσεως ὑπενθυμίζουσιν ἔργα ζωγραφικῆς ὄλης νεώτερα. Ἐριστώμεν τὴν προσοχὴν ἰδιαζόντως εἰς τοῦτο, διότι ὡς γνωστὸν (εἰς ὅσους εἶνε γνωστὸν), πολλοὶ δοξάζουσιν, ὅτι οἱ μὲν Ἕλληνας εὐρὸν καὶ ἐξέφεραν τὸν τέλειον τύπον τοῦ κάλλους, τὸ βαθύ αἰσθημαθμῶς καὶ ὁ ἀληθὴς πόνος τῆς ψυχῆς εἶνε χριστιανο-γερμανικά.

Ἰπὸ ἱστορικὴν ἐποψὴν ἡ συλλογὴ τῶν ἀγγείων εἶνε ἐπίσης σπουδαία. Ἄπαντα τὰ κέντρα τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἀντιπροσωπεύονται κατὰ τὴν χρονολογικὴν τάξιν τῶν καὶ πρώτων ἔρχονται αἱ νῆσοι μετὰ τὴν Ἀσίαν καὶ Πελοποννήσου καὶ τινες παράλια γῶραι τῆς Στερεᾶς, αἵτινες παρῆσαν τὰ ἀρχαιότερα ἀγγεῖα—σύγχρονα καὶ ὀλίγον νεώτερα τῶν Μυκηνναίων. Ταῦτα διαδέχονται τὰ Κορινθιακὰ τῆς ἐποχῆς περίπου τῶν Κυψελιδῶν, ὅτε ἡ Κόρινθος εὐρίσκειτο ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἀπὸ δὲ τῶν Πεισιστρατιδῶν περίπου ἀναφαίνονται τὰ ἰδίως Ἀττικὰ, ἅτινα ἐπὶ δύο σχεδὸν αἰῶνας κατέχουσι τὴν πρώτην θέσιν καὶ πλημμυροῦσι τὰς ἀγορὰς τῆς Ἰταλίας καὶ ἄλλων μερῶν. Ἀπὸ τοῦ Ἐπαμεινώνδου πάλιν ἄρχονται ἀγωνιζόμενα πρὸς τὰ Ἀττικὰ τὰ βοιωτικά, ἕως οὐ μετὰ τῆς πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας παρήκμασαν ὀλοτελῶς καὶ αὐτὴ τῆ τέχνῃ. Βλέπετε πῶς πολιτικὴ ἱστορία καὶ ἱστορία τῶν ἀγγείων βαίνουσι παραλλήλως, πολλάκις ἐξηγοῦμεν καὶ συμπληροῦμεν ἡ μίᾳ ὑπὸ τῆς ἄλλης.

Ἡ διαδοχὴ αὐτὴ τῶν διαφόρων ἑλληνικῶν χωρῶν ἐν τῷ σταδίῳ τοῦ πολιτισμοῦ γίνεται καταφανῆς καὶ εἰς τοὺς μὴ ἀρχαιολογοῦντας, διότι ἡ ἐπιμελητεία τῶν μουσείων τῆς

Ἑταιρίας κατέταξε τὰ ἀγγεῖα (ὅσον ἦν τοῦτο δυνατόν) κατὰ χώρας, δελτία δὲ παρακαίμενα δηλοῦσι τὰ νησιωτικά τὰ κορινθιακὰ κλπ. Καὶ παρ' ἐκάστῳ δὲ τῶν σπουδαιότερων ἀγγείων ἐτίθησαν ἄλλα δελτία ἐξηγούμενα τὰς παραστάσεις. Τὸ αὐτὸ ἐγένετο καὶ διὰ τὰ ἀγάλματα ἐν τῇ Αἰγυπτιακῇ συλλογῇ.

Ἐν τέλει προσθέτομεν ἐν τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ τῶν ἀγγείων ἐξετέθη καὶ πλήρης συλλογὴ πλίντων λυχνίων, πρὸς τοὺς δὲ καὶ διάφορα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ κοσμήματα, ὡς ἐνώτια, ψέλια, δακτύλιοι κλ. τὰ ὅποια αἱ κυρία πρὸ πάντων μετ' εὐχαριστήσεως θὰ ἴδωσι. Μετὰ τὴν αὐτῶν τὰ ὠραιότερα εἶναι δύο χρυσᾶ ψέλια, φέροντα τὸ μὲν τῆς Φιλοτέρας, τὸ δὲ τῆς Ἀμυμῆνης.

Φιλάρχαιος

ΧΡΟΝΙΚΑ

Οἱ ἀνακηρυθέντες σήμερον ὑποψήφιοι διὰ τὴν κενουθεῖσαν βουλευτικὴν θέσιν τῆς ἐπαρχίας μας εἰσὶν οἱ κύριοι Α. Σκουζῆς, Κ. Ἰεροκλῆς, Ρόκος Χοιδᾶς.

Ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ καταστροφαι ὑπὲρ τὰ τέσσαρα ἑκατομμύρια. Τὸ Λαύριον ἐπαίσει πρόσωπον Μεριστοφελούς. Εὐτυχῶς μετὰ τῶν ἀπολεσάντων ὑπάρχουν καὶ πολλοὶ μεγάλοι Μεσίται τινες προπαρασκευάζουν σπόσιν πλερωμῶν. Τὸ Σάββατον, πού εἶναι ἐκκαθάρισις, θὰ ἔχωμεν τὰ φουθερά ἀποκαλυπτήρια.

Τὸ Ἐφετεῖον Πατρῶν, ἀπέριψε τὴν ἔσριν καὶ ἐπεκύρωσε τὴν δημοτικὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Κτημεντίων.

Ὁ ἐπαρχοῦ Βώλου ἀπέκλεισεν ἀγγέλων βοῶν ὑπόπτων, πρηνεργημένων ἐκ Καρδίτσῃς, ἐντὸς ἑλοῦς Μπουρμπουλίθρας, ἀποκλείσας συγχρόνως ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μέρους καὶ ἑτέρους 27 ἑσς συγχρωτισθέντας μετὰ τῶν πρώτων.

Συνελήφθησαν ἐν Ναυπάκτῳ οἱ φυγόπονοι Π. Παπακωνσταντίνου, Γ. Παπαγεωργαλόπουλος, καὶ Ι. Σάκκος. Προσηλθεν δὲ εἰς τὸν Εἰσαγγελικὸν Μεσολογίῳ ὁ φυγόδικος Χ. Καρακωστόπουλος.

Ἐν Καλαμπάκῃ ὁ λογιᾶς τοῦ πρώτου εὐζωνικοῦ τάγματος ἐξ ἄμελείας ἐρόνευσε τριετὲς κοράσιον τοῦ Κ. Βασιλείου ὁ λογιᾶς ἐφυλακίσθη.

Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐν τινὶ Ἰεροδουλείῳ τοῦ Πειραιῶς ἡ ἔντιμος διευθύντρια καὶ τις καρεπόλης κατόπιν ἐρίδος ἐπέτεθησαν διὰ κρεβλῶν καὶ ξυλῶν καὶ νεμπουτίων κατὰ τοῦ ἐκ Καλαμῶν Σπαύρου Σταμπουλδζῆ, ὅστις καὶ σήμερον ὁ ἄνθρωπος ἀπέθανεν.

Εἰς δὲ τὸν ἅγιον Φίλιππον ἐριππος χωροφύλαξ ἐπυροβόλησεν ὄχι ἰσὸ ψαχνὸν εὐτυχῶς τὸν ἀρτοπώλην Εὐστ. Διαμαντόπουλον.

— Προσεβλήθη χθὲς ἐξ εὐλογίας ὁ Κωνστ. Βάγις μνηνών

δεκαεπτά, ἀνεμβολίαστος, κατοικῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θέσπιδος.
— Ἐν δὲ Πειραιεὶ οὐδεὶς προσεβλήθη· ἐνεβολίασθησαν 45 ἄτομα.

ΣΚΥΛΙΤΣΗΣ

Δήμαρχος Πειραιῶς

Ὁ ἐμπορικὸς ὁ στερεότυπος Πειραιεὺς διέρχεται ὄχι ἐμπορικῆν, ἀλλὰ κρῖνι πολιτικὴν κατ' αὐτὰς. Ἡ ψυχροργουσα γηραιά ἐξουσία τοῦ Μουτζοπούλου, παραβλεπεί ἐντὸς ὀλίγου τὸ πνεῦμα—σφραγίδα εἰς τὸν ἀρχάγγελον Σκυλίτσην κύπτουσα ὑπὸ τὴν προσταγὴν τῆς ρομφαίας τοῦ ἧτις εἶνε ἡ θέλησις τοῦ λαοῦ. Παραλείποντες πρὸς τὸ παρὸν τὸν ἐπικηθῆσον τῆς παρωχημένης ἀρχῆς, ἐπιφυλασσόμεθα εἰς μνημόσυον διὰ τὸν πανηγυρικὸν ἢ καὶ τοὺς φιλιππικούς—ὅπως ἡ λυθία ἐξέλεγξίς τὴν παρουσιάσῃ.—Ἦδη ἐπιειγόμεθα νὰ γράψωμεν ὀλίγα τινα, ἐπειδὴ κατ' εὐτυχίαν—ὡς θετικῶς πληροφοροῦμεθα—αἱ ὑπὲρ τοῦ τόπου διαθέσεις τοῦ νέου δημάρχου εἰσὶ λίαν εὐχάριστοι. Καὶ ἐπειδὴ ὅπου ἀρκούσα καὶ καλὴ θέλησις, ἐκεῖ καὶ τὸ ἀνεξάρτητον «Μὴ Χάνεσαι» ἄνευ διακρίσεως προσώπων, δὲν θὰ ἀμελήσωμεν ἀκολουθοῦντες ὡς χρονογράφοι κατὰ βῆμα τὴν πολιτικὴν πορείαν τοῦ νέου δημάρχου τὸν ὅποιον ἀμέτως διεκρίνομεν ἐκ τῆς γνωστῆς ἐκλογικῆς διεξαγωγῆς ἀνθρωπῶν εὐφυᾶ, με ἀρκετὴν αὐτοβουλίαν καὶ με περισσοτέραν πρωτοτυπίαν, μὴ νευρόσπαστον καὶ ἐρεϊδόμενον εἰς αὐτοὺς λαγούς με πετραχειλίαν τῶν ἀναποφεύκτων κολάκων, ὅσον εἰς τὴν ἀτομικὴν του ἱκανότητα. Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι τοιοῦτος ἀνὴρ τὸ πρῶτον ἦδη ἀνερχόμενος τὴν βασιθεὶα τῆς δημοτικῆς ἐξουσίας Πειραιῶς, ἄνευ προγραμμάτων, ἄνευ οἰκισμῶν, ἄνευ λάμψεως πλοῦτου καὶ ψευδομεγαλείων καὶ χωρὶς ὑπουργικῆς ὑποστηρίξεως, ἐκσφενδονίζει τὴν τολμηροτέραν—διὰ τὸ μέγεθος τῆς ἐπιχειρήσεως—καὶ ἐγκολοῦται τὴν εὐεργετικωτέραν ὑπὲρ τοῦ τόπου ἰδέαν τοῦ νεοῦ. Οὐδενὸς ἔννοσι νὰ φρεισθῇ οὐδὲν θέλει ν' ἀμελήσῃ πρὸς προαγωγὴν ἐν γένει τῆς πόλεως, πού μὲν συμπληρῶν ἔργα τῆς προκατόχου ἀρχῆς, πού δὲ δημιουργῶν αὐτὸς ἰδίᾳ, ἀλλὰ τὸ δυνερόν του ἡ μανία του, εἶνε τὸ νερό. Ἰννεροπόλησε τὸν Πειραιᾶ μίαν ὠραίαν πεδιάδα ἀρδευομένην ἀφθῶνως ἀπὸ ρύακας καὶ ποταμοῦ καὶ θὰ τὸ κατορθώσῃ. Ἠθέλησε τὸν ἑαυτὸν του ἀππροπρόσωπον ἐν τῇ διαχειρίσει τῆς ὁποίας ἡ διαύγεια ν' ἀντανανκλάται εἰς τὸ χρυστάλλινον νερὸ τῆς πόλεως καὶ θὰ τὸ πραγματοποιήσῃ.

Εἰς σὲ ἀπομένει, κ. Σκυλίτση, ἡ ἀσσοκοράσις τῆς μωροσόφου ἰδέας ὅτι τὸ καλὸν διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ δὲν ὑπάρχει χρεια ἀπαραίτητος νὰ προέλθῃ ἐκ χειρῶν πλουσίων καὶ τραπεζιτικῶν, ἐξ ὁμογενοειδῶν καὶ χρυσοκονταροειδῶν, ἀλλ' ἀξιολογώτερον δύναται νὰ ἐπιτευθῇ καὶ ἀπὸ τὰς τυλώδεις χεῖρας τοῦ ἐργάτου, καὶ παρ' ἀνθρώπου ὄχι τόσον πλουσίου εἰς χρῆμα ὅσον εἰς ὑγιεινὴ ἰδέας καὶ καλὰς διαθέσεις ὑπὲρ σκοπῶν κοινωφελῶν. Ὅστις ἐμεινεν εἰς Πειραιᾶ ἕνα καλοκαίρι, ὅστις παρέμεινε μίαν ἡμέραν, μίαν ὥραν, αὐτὸς δύναται νὰ αἰσθανθῇ τὴν λέξιν νερὸ ἐν Πειραιεὶ, ὡς πᾶς ρωμῆος εἶνε εἰς θέσιν νὰ κρῖνῃ τί θὰ πῇ ἀδικαιοσύνη ἐν Ἑλλάδι. Νερὸ εἰς Πειραιᾶ θὰ πῇ πελτές, καὶ πελτές σημαίνει νερό. Διατί; Ὅχι διότι ὁμολογουμένως ἠμέλησεν ὁ κ. Μουτζοπούλος, ἀλλὰ διότι τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπῆτει ἰδέαν καὶ ἐνέργειαν εὐρυτέραν τῶν παρουσῶν. Περιωρίσθησαν εἰς ὕδραυλικὰ ἔργα δέκα μέτρα μακρῶν τοῦ Πειραιῶς, ἐξ ἀκαλοῦσούν-

τες ἀκόμη μετὰ λυσσώδους ἐπιμονῆς τὸ τρύπημα τῆς γῆς εἰς θέσιν «Παράγκαις» καὶ ἂν ἡ ἀρχὴ τοῦ Μουτζοπούλου παρετίνατο ἐπὶ μίαν ἀκόμη τετραετίαν, φόβος ὑπῆρχε μὴ ἡ γῆ ἐτραπᾶτο διαμπᾶξ, χωρὶς νὰ ρεῦσῃ ἐκ τῆς τόσον ἀνηλεοῦς πληγῆς σταγῶν ὕδατος. Ἐνῶ τὴν διοχέτευσιν ὕδατος δὲν ἐμποδίζουσιν ὄρη καὶ φάραγγες ὅσον ἡ ἑλλειψίς νοῦ καὶ χρεῖματος. Τὸ ἐν τούτων εἶχεν ὁ χρυσὸς Πειραιεὺς. Τώρα ἀποκτᾶ καὶ τὸ ἄλλο. Ὁ νέος δήμαρχος ὑιορῶν εἰς ποίαν στενόχωρον θέσιν θὰ εὐρεθῶσιν οἱ δημόται του ἐντὸς ὀλίγου ἐκ τῆς ὀλονῆν ἀναπτυσσομένης συσσωρεύσεως εἰς τὴν γιγαντιαίως αὐξάνουσαν πόλιν του καὶ φοβούμενος τὴν ἐκ τῆς λειψυθρίας λύσαν των, εὐρίσκειται εἰς συνεννόησιν μετὰ τοῦ δημάρχου Ἀθηνῶν περὶ διοχέτευσεως τῶν ὕδατων τῆς Στυμφαλίας ἐὰν ἡ προῦπολογιζομένη δαπάνη δὲν ἤθελεν ὑπερβῆ τὰς 12 ἑκατομμύρια δραχμῶν, καθόσον ὁ δήμος Πειραιῶς εἶως 250 χιλιάδας δραχμῶν κατ' ἔτος δύναται νὰ πληρῶνῃ χρεωλύσιον ἐνός ἀναλόγου δανείου. Ἐὰν ἡ ἰδέα του αὐτοῦ λάβῃ ὄσπᾶ καὶ σέρκα πραγματοποιημένη ἔστω βέβαιος ὁ κ. Σκυλίτσης ὅτι εἰς τὸν κατακλυσμὸν αὐτὸν τοῦ Πειραιῶς, τὸν Μουτζοπούλον οὔτε νεώτερος Νῶε δύναται νὰ τὸν σώσῃ. Καὶ ἂν ἐπέμβῃ κίθωτοῦ, τὸ Ἀραράτ εἰς αὐτὸν θὰ μεταβληθῇ εἰς πάσσαλον ἀναστολοπισμῶν ἀπὸ τοὺς ἐξ αἰτίας του λυσσασμένου διὰ σταγῶνα ὕδατος Πειραιεῖς. Περιμένετε· καὶ βαθμηδῶν θὰ σᾶς ἀναλύσωμεν τὴν πορείαν τῆς ὅσον οὐπω ἐγκαθιδριμένης νέας δημοτικῆς ἀρχῆς τοῦ Πειραιῶς.

Ρεπορτέρ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΑΡΤΗ

(ΕΙΔΙΚΟΤ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Ἄρτα, 18 Σεπτεμβρίου.

Ἄφου τὸ «Μὴ Χάνεται παντοῦ», ἃς ἦνε καὶ ἐνταῦθα, ἐν τῇ ἀπωτάτῃ δηλ. ταύτῃ ἐπαρχίᾳ τοῦ Κράτους, ἧτις ἐπέπρωτο νὰ γίνῃ τὸ ὄριον τῆς στενοχωρημένης Ἑλλάδος. Ἐπέπρωτο, φαίνεται, ὁ ἱστορικώτατος Ἀρχαῖος νὰ μεταβληθῇ εἰς βίαν τινὰ συσφιγκτήρα καταπνίγοντα ὀλόκληρον μὲν τὴν Ἑλλάδα, ἰδίως δὲ τὴν δυστυχῆ Ἄρταν, ἧς ἡ ἐλευθερία εἶνε κατ' ὄνομα, πράγματι δὲ εἶνε ἐπαρχία δούλη, ἡ ὅσον ἦτο ἐπὶ τουροκοκρατίας. Ἠλευθερώθησαν μόνον αἱ οἰκίαι καὶ ἡ ἀγορὰ, δηλ. οἱ λίθοι καὶ τὰ ξύλα τῆς Ἀρτῆς τὰ κτήματα ὅμως, τὸ εὐφορώτατον πεδίον, ὁ χρυσοφόρος κάμπος, τὰ χλοάζοντα περιβόλια, οἱ πλούσιοι ἐλαιῶνες, οἱ πόνος ἀγροί, αἱ ἀμπελοὶ, δηλ. ἡ ζωὴ, ἡ εὐμερία, ἡ ὑγεία, ἡ ἀκμὴ τῆς Ἀρτῆς ἔμειναν δούλα· καὶ τί δούλα; Φαντασθῆτε, φίλε μου! Ἄν ὁ Ἀρτινὸς θελήσῃ νὰ ἐκφράσῃ ἐλευθέρως τὰ πρὸς τὴν πατρίδα του αἰσθήματα, ἂν θελήσῃ νὰ ὁμιλήσῃ, νὰ ἐνεργήσῃ, νὰ φωνάξῃ τέλος πάντων ὑπὲρ τῆς προσφιλοῦς του Ἑλλάδος, καὶ εἶνε παρὸν ὀθωμανός, καὶ ἀκούσῃ καὶ ἴδῃ πάντα ταῦτα, τετέλεσται. Πρῶτον ὁ φιλόπατρις οὗτος Ἀρτινὸς δὲν δύναται νὰ ἐξέλθῃ ποτὲ πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν κτημάτων του, διότι δὲν εἶνε δύσκολον νὰ φωνεῖθῃ, καὶ, ἂν ἠμπορῆς, πιάσει τὸν φονεῖα τουρκον, ἢ ζήτησε, ἂν θέλῃς, ἐπιστήμως διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ ἱκανοποίησιν. Δεύτερον θὰ ἴδῃς τὴν ἐπαύριον τὰ κτήματα τοῦ Ἀρτινοῦ καταστροφόμενα, τὰ κτήματα ἐκρίζουμένα τῆς ἀμπελοῦ του, τὰς ἐλαίας του κεκομμέναις ἢ κεκαμμέναις... καὶ... καί.

Ἰδοὺ φίλε μου ἡ κατάστασις μας! Ἄν μπορῆς λοιπὸν ὀνόμασέ τὴν ἐλευθερίαν αὐτὴν τὴν δουλείαν. Ὅλοι οἱ ἄλλοι Ἕλληνες· γνηρίζου ἐν τελευταῖον ἡμεῖς ἀμεληθῆμεθα ἀπὸ

δύο : από το τουρκικό και από το ελληνικό. Ο Άρτινός πληρώνει και πέραν της Γεφύρας τους Τούρκους, πληρώνει και έντεπθεν της Γεφύρας του; Έλληνας; και τί Έλληνας; έρχομένους επίτηδες να θησαυρίσωσι, γυμνώνοντας τόν δυστυχή τούτον τόπον. Είς τας αρχάς μας είχαν στείλει ένα τελώνην, τόν Στελούδη· αληθινόν Τελώνιον της Κολάσεως. Άνεχώρησε με σκάνουν από υγείαν τὸ κεφάλι.

Άλλά και αυτός, πού εχόμεν τώρα, ὁ κύρ Γεωργιάδης, δὲν εἶνε μικρότερον Τελώνιον τοῦ Ταρτάρου. Ὅλοι εἶνε μετὸ ἀντιλαβῶν και μετὸ ἀτὰ καλά και συμφέροντα. Ἐἶνε ἐξυπνοὶ οἱ διαβόλοι! Τρέχουν εἰς τὸν ἕνα πολιτευόμενον, κολακεύουν τὸν ἄλλον, κ' ἔτσι ὄμορφα—ὄμορφα γδένουν τοὺς ἐκλογεῖς τῶν πολιτευομένων. Σημείωσε δὲ ὡς ἐν παρενθέσει και τοὺς τελωνορῦλακας μετὸν ὀλίγον μισθὸν και μετὰ τὰ πολλὰ κλεψίματα, μετὰ τὰς ἀρπαγὰς, μετὰ τὰς ἀδικίας, ἐν συννενοήσει βεβαίως και ἐγγνώσει και ἐπιγνώσει τῶν προἰσταμένων, και ἔχεις πλήρη τὴν Ταρταρικὴν εἰκόνα τοῦ Βελλεσβούλ και Συντροφίας.

Ἐργεταί εἴπειτα ὁ κύρ ταμίας, ὁ κύρ κύρ Κυριακός· ἕνας ἀγριάνθρωπος, κερδοσκόπος, τοκογλύφος. Ὅπου και ἂν ἐστάλη ὡς ὑπάλληλος μετὰ καλὸν τρόπον δὲν ἐφγιν. Εἰς τὴν Νκύπακτον τοὺ ἐγγόμοσαν καλά-καλά τὴ στραματιά. Ἐν τούτοις ἀδύκοις προβάτο δὲν γίνεταί, κατὰ τὴν κοινὴν παροιμίαν. Ἄμα ἤλθε και εἰς τὸν δυστυχή τούτον τόπον μας, προσεπάθησε· νὰ κάμη τὸ μέλλον του. Καὶ τὸ ἔκαμε. Ἡ Κυβέρνησις τὸν ἔπαυσε προχθές. . . . ἄλλ' εἶνε πλέον ἀργά. Ὁ ἄνθρωπος ἀρκετὰ ἐθησαύρισε, και δὲν ἔχει ἀνάγκη νὰ μετέρχηται τὸν ὑπάλληλον. Ἀδίο φτώχεια! Αἶ, τί λές κύρ Κυριακέ; Ταξείδιον, μάτιά μου, τώρα, και Παρίσιον... Ὅλος ὁ τόπος ἐνταῦθα νύχαριστήθη μιλῶν τὸν ἐνταῦθα διορισμὸν του κ. Ἀρτινοπούλου, ὡς ταμίου.

Και νύχαριστήθη τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον ὁ κ. Ἄρτι

νόπουλος ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐχρημάτισε ταμίας τοῦ γειτονόσ μας Καρβασαρά, καταλιπὼν τὰς καλλίστας και ἀρίστας ἀναμνήσεις. Και τώρα, μανθάνομεν, οἱ Ἄγρινωταὶ λυποῦνται πολὺ διὰ τὴν ἀναχώρησίν του. Ἄλλ' ἦτο δίκαιον ὁ ἀκεραιώτατος και τιμιώτατος οὗτος ὑπάλληλος νὰ προβιβασθῆ, και καλλιτέραν ἐκλογὴν δὲν ἠδύνατο νὰ κάμη ἢ Κυβέρνησις. — Παρ' ὀλίγον νὰ λησμονήσω τὸ νὰ σοὶ ἀναφέρω περὶ τοῦ Νομάρχου μας, κυρίου Σωτηροπούλου. Ἄν ὑπάρχη ὑπάλληλος πρὸς οὐδὲν συμπαθῶν τοῦ τόπου πολιτικὸν κόμμα, και ἀφωσιωμένος ἐντελὼς εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός του, οὗτος εἶνε ὁ κ. Σωτηρόπουλος. Γηραιὸς πολιτευτής, ἐμπορούμενος ὑπὸ ἀρχῶν υγιεστάτων ἠθικῆς και τιμιότητος, αὐστηρὸς τὰ ἤθη, ἀρχαϊκὸς τὴν δίαιταν και συμπεριφορὰν, ἐλληνικώτατος τὸν τρόπον και τὰ φρονήματα ὁ κ. Σωτηρόπουλος περιποιεῖ μεγάλην τιμὴν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, και βεβαιώτατα εἶνε ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀλίγων ἐκείνων ὑπαλλήλων, οἵτινες μετροῦνται εἰς τὰ δάκτυλα ἐν Ἑλλάδι.

Σοὶ ἐξωγράφισα, φίλτατε Γαβριηλίδη, τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου μας τοιαύτην, ὁποία ἀληθῶς εἶνε. Πρόσθε·ς τώρα τὴν ὑπερτίμησιν πάντων τῶν ἐδωδύμων, πάντων τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀπολύτως χρησίμων. Ἐκατὸν χιλιάδες και πλέον στόματα σεῖς αὐτοῦ ἀγοράζετε τὸ κρέας 1,60 ἢ τὸ πολὺ δύο δραχ. Πέντε χιλιάδες στόματα ἡμεῖς τὸ ἀγοράζομεν μίαν και ἐξήντα· και, τούλάχιστον, σεῖς ζῆτε ἐν Ἀθήναις, ἐνῶ ἡμεῖς ἐν τόπῳ πνευματικῆς Σαχάρας, και ἐστερημένῳ πάσης ψυχαιωγίας· 60 λεπτὰ σεῖς ἀγοράζετε τὸ κρασί, 80 ἡμεῖς· και τὸ κρασί· 45 λεπτὰ τὸ ψωμί τὸ κατὰμαυρο και ὑπόπικρο. Μίαν και ὀγδόνα τὴν ζάχαρι. Ἄνα δὲ καλῶς ἐνοήσατε εἰς ποῖον δυστυχίας βαθμὸν κατήντησεν ὁ τόπος μας, ἀρκεῖ νὰ μάθης ὅτι τὸ παλτοχαυγιάρι τὸ κόκκινον, τὸ ὁποῖον σεῖς αὐτοῦ ἀγοράζετε πρὸς 80 ἢ 90 λεπτὰ τὴν ὀκτῶν, ἡμεῖς τὸ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάνου.

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 579)

Διότι νομίζω ὅτι δὲν ὑπάρχει εὐτυχία εἰς τὸν κόσμον, τὴν ὁποίαν νὰ μὴ ἀξίζεις.

Δύο δάκρυα ἀνεβλύσαν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ σιδηρουργοῦ και ἐρρευσαν μελαγχολικῶς ἐπὶ τῶν παρεῶν του. Οἱ γλοκεῖς τῆς ἀδελφῆς του λόγοι ἐχαλάρωσαν τὰ ὑπερρεθεισμένα νεῦρά του. Τώρα ἤσθάνετο τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀποκαμωμένου. Καὶ στηριζόμενος ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς ἐστίας, ἔμενον ἀκίνητος, παρατηρῶν τὴν νεαρὰν κόρην, ἣτις τῷ ἑμεῖδιόν.

— Τώρα κλαῖς! εἶπεν ἡ Σουσάννα. Ἄλλά εἶναι λυπηρὸ λοιπὸν ν' ἀγαπᾷς κἀνεῖς;

— Νὰ μὴ 'πῆς πλέον ποτὲ τίποτε γι' αὐταῖς ταῖς τρέλλαις.

— Τρέλλαις! Καὶ γιατί; Ποία γυναῖκα ἂν σ' ἐγνώριζε δὲ θὰ σ' ἀγαπούσε; Ἐπειτα σταθεῖσα ἀντικρῦ του μετ' ὄψιν τολημράν και ἀπορασιτικὴν.

— Ἄν εἶναι ἀνάγκη θὰ πῶ σ' ἐκείνη π' ἀγαπᾷς: Δεσποινίς, ἔχετε ἀδικο νὰ μὴ λατρεύετε τὸν ἀδελφόν μου, διότι δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον νὰ μὴ εἶναι καλλίτερος. Μπορῶ νὰ σὰς τὸ βεβαιώσω, διότι τὸν γνωρίζω πολὺ καλά. Καὶ θὰ εἶμαι τόσῳ πειστικῆ, ὥστε μόνη τις θάρσῃ, νὰ σ' εὖρη και θὰ σοῦ 'πῆ: Κύριε, ἔχετε μίαν ἀδελφὴν τόσῳ παράξενη, ὥστε δὲν μπορῶ πλέον νὰ μὴ ἀναγνωρίσω τὴν ἀξίαν σας. Θέλετε νὰ γίνετε σύζυγός μου; Σὺ θὰ κάνεις ὅτι σκέπτεσαι και θὰ τῆς 'πῆς: Μάλιστα, δεσποινίς, διὰ νὰ σὰς εὐχαριστήσω. Καὶ ἐγὼ θὰ σὰς εὐλογήσω. Καὶ θὰ εἶσθε τόσῳ εὐτυχεῖς. Ἄ! νὰ, γελᾷς, παραγορήθῃκες.

Καὶ ἡ Σουσάννα στηριζομένη μετ' ἀγάπην εἰς τὸν βραχιόνα τοῦ ἀδελφοῦ της, ἡ συγκίνησις τοῦ ὁποῖου δὲν ἠμπόρεσε ν' ἀντιστῆ εἰς τόσον εὐθυμον και τρελλὴν ζωηρότητα, τὸν ἔσυρε πρὸς τὰ ἔξω λέγουσα:

— Ἐλα νὰ κάνουμε μίαν βάλτα 'ς τὸ περιβόλι γιὰ νὰ περιμένουμε τὸ γάμο σου.

ἀγορᾶζομεν ἐν λεπτόν τὸ δράμιον ἢ τέσσαρας ὄλας δραχμ. τὴν ὀκτῶν! . . . Συμπεράνατε λοιπὸν και περὶ τῶν ἄλλων και κρινάτε. . . .

Ἐνοῦφριος

ΟΙ ΚΙΝΕΖΟΙ ΝΑΥΤΙΚΟΙ

Ἄρῳ αἱ πολεμικαὶ παρασκευαὶ τῶν Ρουμούνων δὲν μᾶς ἠλεκτρίζουν, ἀς μᾶς ἠλεκτρίσουν τούλάχιστον αἱ ναυτικαὶ τῶν Κινέζων. Ἡδὲ ὅτε ἕνεκα τοῦ Τονκίνου ἐπαπειλεῖται πόλεμος μετὰ τὴν Γαλλίαν και Κίνας, ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου, τοῦ μόνου ἀληθινοῦ τύπου ὄλας τῆς ὑψηλῆς, ἤρχισε νὰ διαχέεται πολὺ φῶς ἐπὶ τῶν πολεμικῶν δυνάμεων τῆς Κίνας. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη οἱ Κινέζοι τῆς στασιμότητος, τοῦ Κομφουκίου, και τῶν Μανδαρινῶν παρεδῆξαντο, ἀγαπαιτοῖ μου Ἑλληνας, ὄλας τὰς νεωτέρας ἐπιστημονικὰς μεθόδους και τὰς ἐφαρμογὰς αὐτῶν ἐν τῇ πολεμικῇ τέχνῃ ἀπέβλεψαν δὲ κυρίως ὁ φιλοσοφικὸς οὗτος λαὸς πρὸς σκοπὸν ἀμυντικόν, και ἐξικάνθησαν τοσούτῳ ὥστε νὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἀντιστῶσιν εἰς τὴν προσβολὴν μεγάλῃς εὐρωπαϊκῆς δυνάμεως. Ὁ στόλος τῆς Κίνας, ἂν και μὴ πρώτης τάξεως, οὐχ ἦττον εἶνε ἐν τῇ σμικρότητι αὐτοῦ τέλειος, περιλαμβάνων διάφορα θωρηκτά, πυργωτά, κανονιοφόρα, καταδρομικά· ἀλλ' ὅτι κυρίως ἐπελκύει τὸν θαυμασμὸν τῶν Εὐρωπαϊῶν εἶνε ὁ τέλειος ὀργανισμὸς τῶν κινεζικῶν τορπιλοφόρων. Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν ἐν εἰκονογραφημένῳ ἀγγλικῷ εἰκόνα ἀξιοματικῶν τοῦ σώματος τῶν Ναυκλάστρων και Ἐυελπίδων Κινέζων, σταθμεύοντος εἰς τὰ φρούρια τοῦ Τακού, κατὰ τὸ στόμιον τοῦ ποταμοῦ Πείχου, δεσπόζοντος, ὡς γνωστὸν, πάσης προσόδου εἰς Τιέν-Τσιν και Πεκίνον, τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Οὐρανίου Κράτους.

Αἱ μορφαὶ τῶν δὲν εἶνε βεβαίως οὔτε αἱ τοῦ φίλου Ζώ-

του, οὔτε αἱ τοῦ μὴ φίλου κ. Καρακατσάνη ἀντίτυπα πρέπει νὰ ζητήσητε μᾶλλον μετὰ τὴν σεβασμιωτάτων και τῶν μαθητῶν τῆς Ριζ. Σχολῆς, μετὰ τὰ μαῦρα ακουφάκια τῶν ἐπὶ κεφαλῆς. Μορφαὶ σοβαράι, ἐκφράζουσαι βαθεῖαν συλλογιστικὴν ἐργασίαν. Ὅλον τὸ σῶμα περιέχει ἕνα και μόνον Εὐρωπαϊον, τὸν Ἄγγλον Μπέττ, ἀρχιμηχανικὸν τοῦ σώματος. Ἄν τοῦ ἔλειπεν ἡ γενεῖα, μετὰ τῶν Κινέζων θὰ ἐφραίνετο και αὐτὸ, Κινέζος, τόσον ἀφομοιωθῆ πρὸς τὴν κινεζικὴν σοβαρότητα. Τὸ περίεργον εἶνε ὅτι οἱ μονόχωτοι και προαιώνιοι σοφοὶ Κινέζοι, οἱ ἀνακαλύψαντες τὰ πάντα πρὶν π' ἀνακαλύψουν οἱ Εὐρωπαῖοι, καταδέχονται και προσλαμβάνουν ξένους διδασκάλους ἐν τῇ πολεμικῇ, ἐνῶ ὁ κ. Βαλτινός και οἱ ὅμοιοί του προτιμοῦν τὸ βασιβοζούκικο και τὴν κλεφτουριά. Θέλετε νὰ μάθετε και τὸν Κανάρην τοῦ σώματος; Ὀνομάζεται Λο-Γιούγγ-Κβάνγ, ὑψηλότατος στρατιωτικὸς Μανδαρινός και Φρούραρχος τοῦ Τακού.

Τὸ τορπιλοφόρον σύστημα τῶν Κινέζων εἶνε ἀμυντικόν και ἐπιθετικὸν συνάμα, τῶν στομίων τοῦ Πείχου διαιρεθέντων εἰς τορπιλοτομήματα, τὰ πάντα δὲ εἶνε ἔτοιμα ὅπως εἰς τὴν στιγμὴν τοποθετηθῶσι 300 τορπίλλαι. Ἐκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ ἰσχυρότατα φρούρια, πάχους 40 δακτύλων, ἐξωπλισμένα μετὰ βάρεια κανόνια Κρούπ τῶν 24 ἑκατοστομ., πυροβολιστὰὶ δὲ Κινέζοι εἶνε ἄριστα ἐξοπλισμένοι.

Ὅλος ὁ ἀγγλικὸς τύπος κραυγάζει ὅτι ἡ Γαλλία και ἡ Εὐρώπη πρέπει νὰ μάθωσιν ὅτι ἡ Κίνα δὲν εἶνε ἡ τοῦ 1860. Τὸ ὀπλοσιάζειόν της εἶνε περίφημον, διαθέτει τοὺς καλύτερους ἀγγλο-ἀμερικανικοὺς μηχανισμούς. Ἄγγλοι δὲ μηχανικοὶ ἐν Τιέν Τσιν, Σιανγκάν, Νανκίον, και ἄλλοι, ἐργάζονται εἰς τριάκοντα περίπου λιμένας ὑπὸ ἐποπτεῖαν ἰθαγενῶν. Πυριτιδοποιεῖα ἀπέραντα κατασκευάζουν καθ' ἑκάστην πέντε τόνους πυρίτιδος πρώτης ποιότητος. Φυσίγγοποιεῖα δύνανται ἐν ἀνάγκῃ νὰ κατασκευάσουν 20,000 φυ-

IV

Ἐξ ἐβδομάδας προηίτερα ὁ δούξ τοῦ Βλιγνὸν καταβαίνων τῆς ἀμαξοστοιχίας, ἣτις τὸν εἶχε φέρει ἀπὸ Πετροπόλεως εἰς Παρισίους, κατακουρασμένος ἐκ τοῦ διαρκοῦς ἀνατινάγματος συνεχοῦς πορείας σιδηροδρόμου, διέταξε τὸν ἀμαξηλάτην, τῆς ἀμάξης εἰς τὴν ὁποίαν εἰσῆλθε, νὰ τον ὀδηγήσῃ εἰς τὴν λέσχην του.

Μὴ ἔχων ἔτοιμην κατοικίαν και γνωρίζων ὅτι τὸ μέγαρον τῆς θείας του ἦτο κλειστόν, ὁ Γάστων εἶρε πολὺ φρόνιμον νὰ διευθυνθῆ πρὸς ἐν τῶν δωματίων τὰ ὁποῖα αἱ μεγάλαὶ λέσχαι ἔχουσι πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μελῶν τῶν. Ἐλογάριαζε νὰ μείνῃ τὸ πολὺ ὀκτὼ ἡμέραις 'ς τὸ Παρίσι, ἀκριβῶς τὸν καιρὸν, ὅστις τοῦ ἐχρειάζετο διὰ νὰ τελειώσῃ τὰς ὑποθέσεις του εἰς τὸ ὑπουργεῖον και νὰ κάμη μερικὰς ἀγορὰς φορεμάτων κ' ἔπειτα ν' ἀναχωρήσῃ διὰ τὸ Μπωλιέ.

Πρὸ ἐνός ἔτους δὲν εἶχεν ἔλθει εἰς τὴν Γαλλίαν. Εἶχε ζῆσει ἐν τῇ ὑψηλῇ τῆς Ρωσίας κοινωνίᾳ τὴν τεχνητὴν ἐκείνην παρισινὴν ζωὴν, ἡ ὁποία εἶνε ἡ ζωὴ ὄλας τῆς ξένης ἀριστοκρατίας, ἀλλ' ἡ ὁποία ὁμοιάζει πρὸς τὴν παρισινὴν ζωὴν, ὅσον ἐν χαλίκι τοῦ Ρήνου πρὸς ἐν ἰδιδιάντι τῆς Βισαπόρης.

Ἐν τούτοις ἡ ἐξευγενισμένη διαφθορὰ τῶν Σλαύων τὸν εἶχε κατακτίσει. Καὶ εὗρισκε πύλλὰ θεληγῆτρα ἐν τῇ ζωῇ

ἐκείνῃ τῇ ἀναμίκτῳ ἐξ ἀσιατικῆς μαλθακότητος και εὐρωπαϊκῆς ζωηρότητος. Αἱ μεγάλαὶ Ρωσίδες κυραὶ τὸν εἶχον γοητεύσει διὰ τῆς ἡδυπαθοῦς χάριτος τῶν προσώπων τῶν καιτῶ θεληκτικοῦ κυματισμοῦ τῶν ἀναστημάτων τῶν. Ἡθέλησε νὰ γνωρίσῃ τὸ μυστικὸν τῶν εὐμειδῶν τούτων Σπιγγῶν, τῶν ἔχουσῶν τοὺς ὀφθαλμούς ὁμοίους μετὰ τρικουμιώδη θάλασσαν και μὴ στερουμένων οὔτε και δυνύων, ὡς οἱ τῶν ἀρπακτικῶν ὄρνέων. Ὁρατὸς νέος, εὐάγωγος και φέρων μέγα ὄνομα, ἦτο ἐπιζήτητος. Καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ εἰκὼν τῆς μνηστῆς του, ἡ ὁποία τόσον βαθείως εἶχε χαραχθῆ ἐν τῇ καρδίᾳ του, ἐξηφανίσθη καθὼς τὰ ὄρατα ἐκεῖνα παστέλια τοῦ Λατοῦρ, τῶν ὁποίων τὰ χρώματα ἐκλείπουν μετὰ τὸν καιρὸν.

Μακρὰν τῆς Κλαίρης, κατ' ἀρχὰς ἐνόμισεν ὅτι ἦτο ἐξόριστος και ἠθέλησε νὰ ζῆσῃ αὐστηρά. Ἄλλά εἶνε δυνατόν νὰ μονάζῃ τις ὅταν ἦνε ὁ νεώτερος ὑπάλληλος τῆς γαλλικῆς πρεσβείας και ὅταν βλέπῃ ὅτι πανταχόθεν ἐπιζήτειται; Μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἐνδελεχοῦς παρατηρηθείσης ἀπομονώσεως ὁ Γάστων δὲν ἠδυνήθη ν' ἀποφύγῃ τοῦ νὰ παρουσιασθῆ εἰς συναναστροφὴν τινὰ τοῦ προἰσταμένου του. Ἐνεδύθη λοιπὸν τὴν ἑορταστικὴν στολὴν του και παρουσιάσθη ἐν ταῖς αἰθούσαις τῆς πρεσβείας πρὸς τὴν ὑψηλὴν ἀριστοκρατίαν τῆς Πετροπόλεως.

Ἀπὸ τῆς πρώτης δ' ἐσπέρας ἔγινεν ὁ εὐνοούμενός της. Ὁ πάππος του ἐκπατριθεῖς μετὰ τοῦ κόμητος Ἄρτοῦ ἀπὸ

σίγγια τήν ημέραν δι' ὄπλα Ράμικτων. Τὸ ὄπλοστάσιον τοῦ Νανκίνου κατασκευάζει ἐλαφρὰ πεδινὰ πυροβόλα. Τὸ τῆς Σαγγάης μέχρι 12 τόνων πυροβόλον. Συγχρόνως ποιεῖται τεραστίας προμηθείαις ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Τοιαύτη ἡ κινεζικὴ ἀδράνεια καὶ στασιμότης ἀπέναντι τῆς ἑλληνικῆς εὐκίνησιος καὶ σβελλοσύνης.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐγκύκλιος τοῦ Σεῖχουλιελάτου, ὑποβληθεῖσα εἰς τὴν ἐγκρισιν ἐκτάκτου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασιζέει ὅπως εἰς τὸ ἐξῆς αἱ Ὀθωμονίδες περιβάλλονται μόνον διὰ φερρεντζέ, καὶ τούτου συμφώνου πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἱεροῦ νόμου, ἐμποδιζομένης ἀποκλειστικῶς τῆς διὰ τσαρτσαφίου(;) περιβολῆς. Ἐπίσης ἐπιτάσσει εἰς τὰς ὀθωμανίδας νὰ καλύπτωσι τὰ πρόσωπα διὰ χονδρῶν καλυμμάτων καὶ δίδεται τριακονθήμερος προθεσμίς ὅπως συμμορφωθῶσι πᾶσαι πρὸς τὸν νόμον. Βαρεῖα ἡ διάταξις, ἀλλὰ πόσον εὐεργετικὴ ἡ τελευταία διὰ τὴν πλειοψηφίαν τοῦ ὀραίου φύλου, ὅπερ ἀποτελοῦσιν αἱ ἀγῆμαι, καὶ τί εὐτύχημα θὰ ἦτο ἂν ἠδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῆ ἔν Ἀθίνας!

Τὸ μᾶλλον ἐγκάρδιον σύμπτωμα τῆς ἐξ Αἰγύπτου ἐξαφανίσεως τῆς χολέρας εἶνε ἡ ἐπάνοδος τῶν χελιδόνων, αἵτινες ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐπιδημίας εἶχον ἐξ ὀλοκλήρου ἐγκαταλίπει τὴν χώραν· ἡ ἐπάνοδος αὕτη ἐνδείκνυσιν ὅτι ἡ νόσος χωρεῖ ἐπὶ τὴν τελείαν αὐτῆς ἐξαφάνισιν. Διότι παρετηρήθη εἰς πλείστας ἀναλόγους περιστάσεις, ὡς ἐν Πετροπόλει κατὰ τὸ 1848 καὶ ἐν Πρωσσίᾳ τὸ 1849, ὅτε αἱ χελιδόνες ἐγκατέλειπαν τὰς ὑπὸ τῆς χολέρας προσβληθείσας

τῶν πρώτων τῆς Ἐπαναστάσεως ἡμερῶν, εἶχε ζῆσαι ἐν οὐκειότητι μετὰ τῶν Νεσελρῶδ, τῶν Πάχλεν, τῶν Γορτσάκωφ. Ὁ Βλιγνὺ ἐγίνε δεκτὸς διὰ τῆς κολακευτικωτέρας τῶν ὑποδοχῶν ἀπὸ ὅλα τὰ μεγάλα πρόσωπα τῆς αὐλῆς καὶ παρουσιάσθη εἰς τὸν Ἰσάρον, ὅστις ἐδέχθη μὲ πολλὴν εὐμένειαν τὸν νεαρὸν ἀκόλουθον. Ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην ἡμέραν ἡ θέσις τοῦ εἰκοσιπενταετοῦς τούτου διπλωμάτου ἐγίνε ἐκ τῶν σπουδαιωτέρων. Καὶ οἱ προῖστάμενοι του, ἀρκετὰ εὐφρεῖς ὥστε νὰ μὴ θέλωσι νὰ ἐπισκιάσωσι τὴν ἐντύπωσιν, ἢν ἐπροξένησεν ὁ ὑφιστάμενός των, ἐξεναντίας ἐζήτησαν νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκ τῆς ἐπιρροῆς ἢν αὐτὸς ἐν μιᾷ στιγμῇ ἀπέκτησεν. Ἀλλ' ἐὰν ὁ Γάστων ἦτο κομφὸς νέος καὶ τέλειος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, ἦτο ὅμως πολὺ μέτριος πολιτικός. Ἐρρίθη ἐν τῇ ἡδονῇ, παραμελήσας τὴν ραδιοουργίαν. Καὶ ἀμέσως ἐλέχθη ὅτι ἐὰν ἡ ἀριστοκρατία τῆς Πετροπόλεως ἀπέκτισε λαμπρὸν χορευτὴν καὶ χαριτωμένον ἔραστὴν, ἡ Γαλλία δὲν ἀπέκτισεν ὠφέλιμον ὑπάλληλον. Περιπτώμενος, βομβῶν, πηγαίνων ἀπὸ ἀνθος εἰς ἀνθος ὁ δούξ Βλιγνὺ δὲν ἦτο ἡ ἐργατικὴ μέλισσα, ἡ παραγούσα τὸ καλὸν μέλι, ἀλλ' ἡ λάμπουσα σφήκα, ἡ ὁποία λαφυραγωγεῖ καὶ δεικνύει εἰς τὸν ἥλιον τὸ δλόχρυσον σῶμά της. Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἀπεκαλύφθη ὅτι ἦτο ἀκατάβλητος εἰς τὴν ἀπόλαυσιν. Τὰ ἰσχυρὰ του νεῦρα ἀνεῖχον καὶ εἰς τοὺς καταστρεπτικωτέρους κόπου. Διηγωνίζετο εἰς τὰ δεῖπνα πρὸς τοὺς δεισιμαδέστερους οἰνοπότας. Καὶ ὅλως ὁ κόσμὸς ζῆσε

πόλεις, ἐν σπουδῇ ἐπανήλθον μὲ τὴν κατεύνασιν ἢ τὴν ἐντελῆ ἐξαφάνισιν τῆς νόσου.

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις σοφῶς ἀσχολεῖται περὶ τῆς ἐξαφανίσεως τῆς ἐπαιτείας ἣτις ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπέβη ἀληθὴς μάστιξ, καὶ ἐπὶ τούτῳ θέλει ἐκδώσει λίαν προσεχῶς ἰδιαίτερον νόμον. Φαντασθῆτε τί διαβολοεπατεία.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Κατὰ τοὺς τελευταίους θερινούς μῆνας, καθ' οὓς καὶ ἀριστοκρατία καὶ μέση τάξις τῆς ἀγγλικῆς Μητροπόλεως ἀπέρχονται νὰ ἀνακνεύσωσιν ἐν τοῖς παραθαλασσίαις σταθμοῖς καὶ ἐξοχαῖς ἀέρα καὶ δύναμιν διὰ τοὺς κόπους καὶ τὸν ἐγκλειστον βίον τοῦ χειμῶνος ἢ ἐν γραφείοις ἢ ἐν οἰκίαις ἢ ἐν θεάτροις, ὁ κ. Κοσσονάκος εἶχεν ἐπεκτείνει τὸ κράτος του καὶ ἐπὶ τοῦ Λονδίνου, ἐντεῦθεν ἐπιδημία νυκτοκλοπῶν ἐξεράγη ἐν πλήρει ἀκμῇ, τῶν νυκτοκλεπτῶν ἐν παντὶ κινδύνῳ τοῦ νὰ συλληθῶσι μὴ δισταζόντων καὶ νὰ πυροβολῶσι καὶ νὰ φονεύσωσι. Ἀπέναντι τῆς πολλαπλασιασέσεως τῶσων κινδύνων τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, ὁ Λομβάρδος τῆς Ἀγγιλίας ἐνόμισε καλὸν νὰ λάβῃ αὐστηρὰ μέτρα κατὰ παντός λωποδύτου καὶ νυκτοκλέπτου. Τὸ δὲ κυριώτερον μέτρον ἦτο νὰ ἐξισώσῃ τὴν δύναμιν τῶν νυκτοκλεπτῶν πρὸς τὴν δύναμιν τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων. Ἀπέναντι ὀπλισμένου κακούργου ἐνεφανίζετο πρὸς ἀπόκρουσιν ἀόπλος ὁ ἡμερος, ἀγαθός, νοικοκυρὴς ἀστυνομικὸς κλητῆρ. Διότι τὸ διακρίνον τοὺς ἀστυνομικοὺς κλητῆρας τῶν Ἀγγλων ἀπὸ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ὅλων τῶν ἄλλων ἐθνῶν εἶνε ἡ δημοτικότης τῆς ἀπολαύουσιν ἐκεῖνοι ἀπέναντι τοῦ μίσους ὅπερ κινῶσιν οἱ ἄλλοι. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Ἑλληνας κλητῆρας αὐτοὶ τὰ κινῶν ὅλα ἀπὸ τοῦ ὑπερτάτου φόβου μέχρι τῆς ἐσχάτης ἀηδίας. Ὁ Ἀρ-

πὼς πίνουν οἱ Ρῶσοι. Ἐπαιξεν ἐν τῇ λέσχῃ τῆς ἀριστοκρατίας μία παρτίδα βακκαρᾶ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας τὰς ἐποίας αὐτὸς καὶ οἱ ἀντίπαλοί του δὲν ἠγέρθησαν τῆς τραπέζης ἐμὴ ἐπ' ὀλίγας στιγμὰς ἵνα δώσωσιν ἀναψυχὴν εἰς τὰ καταπεπονημένα σώματά των. Ἐκέρδισε τοὺς μεγάλους πόντους ὄχι διὰ τῆς ἐπιμονῆς τῆς τύχης του, ἀλλὰ διότι οἱ ἀντίπαλοί του ἀπυθισμένοι εἶχον ἀποκοιμηθῆ ἐπὶ τοῦ ταπιφράγκου. Ἐπῆρξεν ἔραστής τῆς ὥρας Λουκίας Τελλιῆρ, τοῦ γαλλικοῦ ἀστρου τοῦ θεάτρου Μεγαῆλ καὶ κατώρθωσε νὰ τὴν κρατήσῃ μὲ ὅλας τὰς κολακευτικὰς ἀποπειρὰς τῶν πλουσιωτέρων βογυάρων, τὰς ὁποίας ἐκαμαν διὰ νὰ τὴν πάρουν. Ἐπειτα μίαν ἡμέραν ἀηδίας αὐτὴν, προφανῶς διότι ἦτο πιστὴ, τὴν ἀπέδωκεν εἰς τὰ διψῶντα ἡδονὴν καὶ φιλήματα μοσχοβιτικὰ χειλῆ.

Ἡ κ. Μπωλιὲ τὸ εἶχε μαντεύσει ὀρθῶς. Ὁ δούξ ὑπῆρξεν ὁ ἦρωσ τοῦ χειμῶνος. Δὲν ἐγένοντο καλαὶ ἐορταὶ χωρὶς αὐτόν. Καὶ τοῦ ἐπετραπῆ νὰ ἐποφθαλμῆ τὴν χεῖρα τῶν πλουσιωτέρων νυμφῶν τῆς Πετροπόλεως. Περιεφρόνησεν ὅλας τὰς προτάσεις, αἱ ὁποῖαι τῷ ἔγειναν. Καὶ δι' αὐτὸ ἐγένετο περιζήτητος.

Ὁ Βλιγνὺ ἦτο ἀψίχορος ἄνθρωπος. Μετὰ ἐξ μῆνας ἡ ζωὴ, τὴν ὁποίαν διῆγε, τὸν ἀηδίασε φοβερὰ καὶ ὠ; περισπασμὸν τῆς ἀηδίας εἶρε τὸ χαρτοπαίγιον. Ἀπὸ τῆς πρώτης φορᾶς καθ' ἣν ἐπαίξε χαρτὰ, ἠθάνθη ὅτι ἦτο χαρτοπαίκτης μέγχι τοῦ μινελῦ τῶν ὀστέων.

κοῦρ λοιπὸν διέταξε νὰ ὀπλισθῶσιν οἱ κλητῆρες τῶν προαστείων τοῦ Λονδίνου διὰ ρεβόλβερ, ἐνῶ ἔως τὴν ἡσάν ὀπλισμένοι μόνον διὰ μιᾶς ράβδου καὶ τῆς φοβερᾶς ἰσχύος ἦν τοῖς παρέχει εἰς λαὸν τῶσων φιλόνομον ἢ μεγάλη ἰσχύς τοῦ νόμου.

Ἐν τοσοῦτῳ ὁ ἐξοπλισμὸς οὗτος τῶν κλητῆρων ἐγέννησεν ἀντιπολίτευσιν παρὰ τῷ τύπῳ φοβῶνται μήπως τοὺς εἰρηνικοὺς κλητῆρας μεταβάλλωσιν εἰς Ἑλληνας χωροφύλακας. φοβῶνται μήπως ἐνίοτε ἀντὶ τῶν ἐνόχων ἀθῶσι πέσωσι θύματα τῶν ρεβόλβερ αὐτῶν διὰ τοῦτο ὁ ἐξοπλισμὸς αὐτὸς γίνεται ὡς πείραγμα, διότι οἱ Ἀγγλοὶ ὑπουργοὶ δὲν ἔχουν δυστυχῶς τὴν σοφίαν τοῦ Τρικούπη διὰ νὰ ἐκλαμβάνωσιν ἀλάνθαστον πᾶσαν μωρίαν. Ἐὰν ἐπιτύχῃ τὸ πείραγμα, καλὰ ἄλλως, τὸ καταργῶν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, τὰ τελευταῖα ἀγγλικά περιδικὰ περιέχουσι λεπτομερεῖας περιέργους περὶ τῆς Μητροπολιτικῆς ἀστυνομίας τοῦ Λονδίνου, ἃς κρίνομεν καλὸν καὶ ὠφέλημον νὰ μεταγράψωμεν ἐνταῦθα.

Τὸ κράτος τῆς ἀστυνομίας τοῦ Λονδίνου ἐπεκτείνεται ἐν πάτῃ διευθύνσει πενήντα μιλίων, περιλαμβάνον ἐδαφος 700 τετραγωνικῶν μιλίων καὶ πληθυσμὸν πέντε ἑκατομμυρίων. δηλαδὴ, κύριε Κοσσονάκε, τρεῖς Ἑλλάδας καὶ κατὶ. Ἐπομένως καὶ Ἐκατογγεῖρ ἂν ἦσας, μὲ ὅλα σου τὰ προσόντα καὶ τὸν ζῆλον, πάλιν δὲν θὰ ἠδύνασο νὰ ἀνικαταστήσῃς τὸν κ. Χέδερτων, διότι ποῦ θὰ ἐπρόφθανες νὰ διδῃς ἀγαθὰ εἰς τόσα ἑκατομμύρια μαγχοῦριδων! Ἡ ὅλη δύναμις τῆς ἀστυνομίας τοῦ Λονδίνου συνίσταται ἐξ ἐνός διευθυντοῦ, ὡς εἶπομεν, δύο βοηθῶν διευθυντοῦ, 25 ἀρχιεπιμελητῶν, 605 ἐπιθεωρητῶν, 1008 πρώτης τάξεως καὶ 10,790 δευτέρας τάξεως κλητῆρων. Χωρίζεται εἰς δύο μέρη καὶ 19 τμήματα, ἐπὶ κεφαλῆς δ' ἐκάστου τμήματος καὶ εἰς ἀρχιεπιμελητῆς.

Ἡ κατάταξις τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων γίνεται ὕττερα ἀπὸ αὐστηρὰς ἐξετάσεις, γιγνομένης ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐσωτερικῶν. Ἐδῶ αἱ ἐξετάσεις γίνονται ἐν τοῖς ὑπογεῖοις τοῦ συμπολιτευομένου βουλευτοῦ, κατόπιν δὲ τὰ ἀποτελέσματα ἐπιβάλλονται τῷ ὑπουργῷ τῶν ἐσωτερικῶν. Καὶ πρῶτον γίνεται καταμέτρησις τοῦ ἀναστήματος, μὴ γενομένου δεκτῶν πολλὸ κοντῶν κλητῆρων ὡς πρὸς τοῦτο παράπονα οἱ Ἕλληνας δὲν ἔχομεν, τῶν παλληκαρίων τῆς Μάνης ὄντων ὅλων περίπου ἀρειμανίων τὸ παράστημα καὶ τὸ ἀνάστημα ὁ ἐλάχιστος ὅρος ἀναστήματος πρέπει νὰ εἶνε 6 ποδῶν, 7 δακτύλιον ἔως 6 ποδῶν 10 δακτύλιον κατόπιν, ἂν ἀγαπάτε, ζυγίζονται, διὰ νὰ ἐξαιθροθῆ ἂν ἔχουν δύναμιν εἴτα δὲ ἐξετάζεται ἡ ὄρασις των, χωριστὰ ἐκάστου τῶν ὀφθαλμῶν. Ἄν δὲν ἀπατώμεθα, ἡμεῖς ἔχομεν ἐδῶ κλητῆρας διαμοιραζομένους τὸν καιρὸν των εἰς τὸ ὀφθαλμιατρεῖον καὶ τὴν διεύθυνσιν. Πᾶς ὑπερβᾶς τὸ 35ον ἔτος τῆς ἡλικίας εἶνε ἀπαράδεκτος· παρ' ἡμῖν τὸ ἐν τρίτον τῆς δυνάμεως σύγκειται ἀπὸ συνταξιούχους καὶ ἀπομάχους· κυρίως πρέπει νὰ εἶνε ἀγαμος, ἀλλ' ἐὰν τύχῃ ἔγγαμος δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ περισσώτερα ἀπὸ δύο παιδιὰ· ἂν θέλῃ παρ' ἡμῖν οἱ πλείστοι εἶνε σεβαστοὶ οἰκογενεάρχαι πολυμελῶν οἰκογενειῶν. Ἀποῦ λοιπὸν εὐρεθῶσιν ὅλοι οἱ ὄροι οὗτοι εὐνοϊκῶ (ἐννοεῖται ὅτι πιστοποιήσις Ἑλληνος βουλευτοῦ δὲν εἶνε δεκτὴ τότε ὀρίζονται μετὰ δὲ τὸν ὄρον ἐμβαλλίζονται — κῦτταξε ποῦ γάνονται αὐτοὶ οἱ Ἀγγλοὶ — καὶ κατόπιν κατατάσσονται εἰς τὴν τάξιν τῶν δοκίμων. Ὡς τοιοῦτοι ὑποβάλλονται εἰς προκαταρκτικὰ στρατιωτικὰ γυμνάσια, ἐν τοῖς παραπήγμασι, διὰ νὰ δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ἀντιμετωπίζωσιν πολυάριθμον ὄχλον.

Τὸ μόνον ὄπλον τοῦ ἀγγλοῦ κλητῆρος ἦτο, μέχρι τοῦδε τοῦλάχιστον, ἦτοι ἐπὶ αἰῶνας ὄλους, ἀπλουστάτη ράβδος κρεμαμένη διὰ δερματίνης λωρίδος ἀπὸ τῆς ζώνης, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν, λέγει ὁ ἀγγλικὸς νόμος, μόνον ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ δύναται νὰ μεταχειρισθῆ. Ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ! Ἐνῶ τῆς σπάθης τοῦ Ἑλλenos κλητῆρος γίνεται κυρίως χρῆσις ἀνευ ἀνάγκης! Ἡ ἐσχάτη αὕτη ἀνάγκη εἶνε δταν πρόκειται νὰ προστατεύῃ ἑαυτὸν κατὰ πολίτου ἐπιτιθεμένου ἢ ὀπότεν συλληφθεῖς τις ζητῆ νὰ τοῦ ἐκφυγῇ. Προσέξαι δὲ καὶ τὴν λεπτομέρειαν αὐτῆν τῆς ἀγγλικῆς παραφροσύνης, κ. Κοσσονάκε. Δὲν ἐπιτρέπεται καὶ ἐν τοιαύτῃ ἀκόμη περιπτώσει νὰ κτυπᾷ ὁ κλητῆρ εἰς τὴν κεφαλῆν, ἀλλὰ μόνον εἰς τὰ σκέλη καὶ τοὺς βραχίονας. Τί ἀνόητοι αὐτοὶ οἱ Ἀγγλοὶ! Παρ' ἡμῖν τὰ ὄργανα τοῦ κ. Κοσσονάκου δὲν λακτιζοῦν κατὰ κέντρων, ἀλλὰ καταβιάζουσι γενναίαις διπλαρίαις κατὰ κεφαλῆς παντός τοῦ ὁποίου τὰ φρονήματα δὲν ἤθελον τυχῶν ἐγκριθῆ ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ κλητῆρος.

Οἱ χίλιοι πρώτης τάξεως κλητῆρες καθὼς καὶ οἱ ἐπιθεωρηταὶ περιπολοῦσι διαρκῶς, ἐποπτεύοντες τοὺς ἐν ταῖς ὀριζόμεναις θέσεσι περιπατοῦντας ἡμερήσιατα ἀστυνομικοὺς κλητῆρας, προστάτας ὅλων τῶν διαβατῶν.

Ἐνθυμούμεθα τὴν ὀλιγοήμερον ἐν Λονδίῳ διαμονήν μας· ἐγυρίσαμεν ὅλον τὸ Λονδίον, ὀδηγοῦμενοι ἀπὸ δέκα ἀγγλικῆς λέξεις καὶ ἀπ' ὅσους κλητῆρας συνηντῶμεν καθ' ὁδόν· μίαν ἡμέραν προτιθεμένους νὰ ἐπισκερθῶμεν μουσεῖον καὶ περιπλανηθέντας καθ' ὁδόν μᾶς συνάδουσαν εἰς ἐπὶ ἐν τέταρτον περίπου τῆς ὥρας, ὅτε καὶ ἠναγκάσθημεν νὰ τὸν φιλοδουρήσωμεν κατὶ τι· καὶ ναὶ μὲν τὸ ἐδέχθη, ἀλλὰ... χαλάλι του.

Παραλείπομεν τὸν ὀργανισμόν ἄλλης ἀστυνομίας, τῆς ἐπὶ τῶν ἀνακαλύψεων, διότι ἡ περὶ τῆς ἐκάμαμεν μέχρι τοῦδε λόγον εἶνε ἡ λεγομένη Προληπτικὴ Ἀστυνομία. Ἡ ἄλλη, ἢ ἐπὶ τῶν ἀνακαλύψεων, διαθέτουσα καὶ αὕτη 500 ἀνδρῶν δύναμιν, ὑπὸ ἴδιον ὑπουργόν, ἔχει τὸ κεντρικὸν ἀστυνομικὸν τηλεγραφεῖον, οὗ τὰ σύρματα συνδέουσι ὅλα τὰ ἀστυνομικὰ τμήματα καὶ συγχρόνως ὅλας τὰς ἀστυνομίας τῆς Ἀγγιλίας, ἔχει περιπλοκώτατον ὀργανισμόν, δι' οὗ κατορθύεται ἡ παρομιώδης πλέον καταστάσις ἀνακαλύψις καὶ τῶν μυστηριωδετέρων κακούργων. Γραφεῖα ἐξεταστικά, γραφεῖα ταυτότητος, γραφεῖα φωτογραφίας τῶν κακούργων, χίλια ἄλλα μέσα, δι' ὧν τὰ ἐγκλήματα ἐξιχνιάζονται καὶ οἱ κακούργοι συλλαμβάνονται.

Ὅλα αὐτὰ δι' ἡμᾶς εἶνε περιττά, διότι ὄχι πλέον τὰ βουνὰ καὶ αἱ φάραγγες, ἀλλ' αἱ πλατεῖαι καὶ αἱ λεωφόροι τῶν ἐπαρχιῶν, τὰ γραφεῖα καὶ αἱ κατοικίαι τῶν ὑπαλλήλων, αἱ αἰθουσαι καὶ τὰ σπήτια τῶν βουλευτῶν καὶ τῶν κομματάρχων εἶνε τόσα λημέρια φυγοδίκων καὶ φυγοποιῶν, ἐνίοτε δὲ παρεμβαίνουν καὶ αἱ φυλακαὶ διὰ τοὺς ἀθέτους, ὅ ἐστι τοὺς μὴ ἔχοντες χαμοθεῖον ἢ διὰ τοὺς καταδικασμένους εἰς θάνατον, ποινὴν ἣτις διὰ τῶν ἐπανειλημμένων χαρίτων τοῦ χαριτοδότητου Γεωργίου μας περιορίζεται ἐνίοτε εἰς διετὴ ἢ πενταετὴ εἰρητὴν.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

Εἰς τριάκοντα χιλιάδας ἀνέρχονται κατὰ τὴν τελευταίαν

στατιστικήν οί άνέστιοι τῆς Ἀγγλίας. Ἦγουν στεροῦνται κατοικίας. Ἦγουν κοιμῶνται ἔς τὴν ἀστροφεγγιά.

* * * Μία ὀκείτου ἀναλογεῖ ὡς οὐσιαστικὴ τροφή με τρεῖς ὀκείδης γαιώρηλα, με ὀκείωμιση ὀκείδης λάχανα καὶ με ἐνδεκάμιση γογγύλια.

* * * Ἰδοὺ μία μελαγχολικωτάτη στατιστικὴ ἀμερικανικὴ. Ἐκ χιλίων ἀτόμων γεννωμένων μεταξὺ εὐπόρων οἰκογενειῶν καὶ ἐκ χιλίων γεννωμένων πτωχῶν, μετὰ μίαν πενταετίαν, ἐκ μὲν τῶν πρώτων μένουσιν ἐν τῇ ζωῇ ἑνεακόσιοι σαράντα τρεῖς, ἐκ δὲ τῶν πτωχῶν ἑξακόσιοι πενήντα τρεῖς. Μετὰ μίαν δὲ πεντηκονταετίαν ἐκ μὲν τῶν πλουσιῶν διατηροῦνται ἑπτακόσιοι ἑπτὰ, ἐκ τῶν πτωχῶν τριακόσιοι ἑβδομηκοντα δύο. Εἰς ἡλικίαν δὲ ἑβδομηκονταετῇ οἱ πρῶτοι ἀριθμοῦσι διακοσίους τριάντα πέντε, οἱ δὲ πτωχοὶ μόνον ἑξήντα πέντε. Ὁ μέσος ἥρος ζωῆς μεταξὺ ἐκείνων ποῦ τὸν ἔχουν εἶνε μία πεντηκονταετία, μεταξὺ δὲ ἐκείνων ποῦ δὲν τὸν ἔχουν μόνον τριάντα δύο ἀνοίξεις. Φροντίσατε λοιπὸν, ἀγαπητοὶ μου, νὰ τὸν ἔχετε ὅπως ὅπως.

* * * Νὰ καὶ ἄλλη στατιστικὴ, παγκόσμιος. Εὐρέθη ὅτι οἱ νυμφευόμενοι πολὺ νεοί, μεταξὺ δεκαπέντε καὶ εἰκοσι ἐτῶν, συνήθως λαμβάνουν συζύγους αἱ ὁποῖαι τοὺς περνοῦν τρία ἢ τέσσαρα ἔτη ἂν ὅμως νυμφευθῶσιν ἀργότερα, εἰκοσιπενταετείς, φέρ' εἰπεῖν, τότε νυμφεύονται νεωτέρας κατὰ ἐν ἔτος· ὅσον δὲ ἀργότερα, τόσον ἢ δυσαναλογία αὐξάνει, καὶ οἱ γεροντότεροι περιστερόνονται μετὰ τὰ τρυφερότερα κομμάτια. Καὶ πάλιν οἱ σύζυγοι εἰκοσαετῶν ὠραίων ἡμίσειον ἄγουσι συνήθως τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος· βαθμηδὸν δὲ ἢ δυσαναλογία αὕτη ἐλαττοῦται, ἕως ὅτου διὰ γυναίκα ἀιτινες ἔχουν φάγει ἤδη τὰ τριάκοντα, αἱ ἡλικία ἐρχονται εἰς ἰσοζύγιον. Μετὰ δὲ τὸ τριακοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας, ἄνδρες καὶ γυναῖκες νυμφεύονται νεωτέρους τῶν, τῆς δυσαναλογίας αὐξανούσης μετὰ τὰ ἔτη, ὅ ἐστι μεθερμηναυόμενον τῆς τρέλλας καὶ τῆς κουταμάρας λαμβανούσης τὰς διαστάσεις τῶν ἐτῶν.

* * * Τὰ πλοῦτη τῶν Ἀμερικανῶν καὶ τῶν Ἀμερικανίδων γίνονται πολλὰκις ἀντικείμενον δημοσιογραφικῆς συζητήσεως. Ἐσχάτως ὑπελογίσθη ὅτι ἡ σύζυγος ἑκατομμυριούχου τινός τῆς Φιλαδελφίας ἐξῆλθεν εἰς περίπατον φέρουσα ἐπάνω τῆς εἰς μεταξωτὰ μὲν καὶ δαντέλες ἑξ χιλιάδης λίρας, εἰς τιμαλφῇ δὲ 16,000, τὸ δλον 21,000 λίρας· ἤτοι περίπου διακοσίας χιλιάδης δραχμάς.

* * * Τώρα θὰ ἔχωμεν ταχυδρόμους ὄχι μόνον περιστερὰς ἀλλὰ καὶ κόρακας. Πειράματα κορακοδρόμων ἐγένοντο ἐν Κωβλεντία μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας. Διέτρεξαν σαράντα μίλια, πάνε κ' ἔλα. Ἀπεδείχθησαν δὲ οἱ κόρακες κατὰ τοσοῦτο ἀνώτεροι τῶν περιστερῶν, καθόσον εὐκολώτερον διαφεύγουν τὰς ἐπιθέσεις τῶν ἀρπακτικῶν ὀρνέων. Ἐν Ἑλλάδι, ἂν εἰσαχθῶσι ποτε, θὰ τὸ συλλογισθοῦν πολὺ, διότι θὰ ἔχουν νὰ κάμουν ὄχι μετὰ ὄρνεα, ἀλλὰ μετὰ τοὺς ταχυδρομικοὺς ἐπιστάτας.

* * * Ἀνευρέθη ἐσχάτως πολὺτιμος μαργαρίτης, συγκείμενος ἐξ ἐννέα χωριστῶν στιλπνοτάτων μαργαριτῶν σχήματος μπιζελίου, καὶ ὅμως δυνατὰ συγκεκολλημένων ἀναμεταξὺ τῶν καὶ σχηματιζόντων τέλειον πταυρόν. Θεωρεῖται περιεργότατον εἶρημα, μακάριος δὲ ὁ εὐρών, διότι ἡ τιμὴ τοιούτου φυσικοῦ μαργαριταρένιου σταυροῦ θὰ ἦνε ἀνεκτίμητος.

* * * Εἰς δύο ἑκατομμύρια λίρας στερλίνας ἀνέρχεται ἡ ἐτήσια ζημία ἢν ἐπιφέρουν οἱ λύκοι εἰς τὴν Ρωσίαν, πρῶ-

γοντες ἡμέρα καὶ ἄγρια ζῶα καὶ καταστρέφοντες ἀνθρωπίνους ὑπάρξεις. Οἱ εὐλογημένοι οἱ Ρῶσοι ἀντὶ νὰ θέλουν νὰ κηρύττουν πόλεμον ἐναντίον ἄλλων ἐθνῶν, δὲν τὸν κηρύττουν ἐναντίον τῶν λύκων ;

* * * Ἐλπίζατε, Ἀθηναῖοί μου. Σὰς ἀναγγέλλομεν τὴν ὑπαρξιν τρυφεροῦ γυναικοκροῦ, χαρῆτε. Μεταξὺ τῶν ὀλλανδικῶν ἀποικίων ὑπάρχει κρατίδιον, τὸ ὅποιον μπορούμε νὰ ὀνομάσωμεν λίαν ὀρθῶς γυναικοκροῦ. Ἐν τῇ νήσῳ τῆς Ἰάβας, μεταξὺ τῶν πόλεων Βαταίας καὶ Σαμαράγκας, κεῖται τὸ βασιλεῖον τῆς Βαντάμας (νομίζει τις ὅτι ἀκούει Μαντάμας) ὅπερ, καίπερ ἐπικυριαρχεῖ αὐτοῦ ἡ ὀλλανδία, εἶνε κατ' οὐσίαν ἀνεξάρτητον, ἀνευ μὲν πολιτικῆς σπουδαιότητος, καὶ τί νὰ τὴν κάμη, ἀλλὰ πλούσιον, ὀλιθιον καὶ ἀπὸ ἀμνημονεῖτων χρόνων—ἐδῶ προτέχετε—κυβερνώμενον ὑπὸ γυναικῶν. Καὶ ὁ μὲν ἡγεμὼν εἶνε ἀληθὲς ὅτι εἶνε ἄρσην, διότι βλέπετε αἱ κακόμοιρες αἱ γυναῖκες χωρὶς ἄνδρα δὲν μπορούν νὰ κάμουν, ἀλλὰ ὀλα τὰ λοιπὰ ὀργανα τῆς κυβερνήσεως ἀνήκουν εἰς τὸ ὠραῖον φύλον. Ὁ βασιλεὺς εἶνε μὲν βασιλεὺς, ἀλλ' εἶνε ὀποχείριος εἰς τὸ τριμελὲς ὀπουργικὸν συμβούλιον, καὶ πῶς νὰ μὴ εἶνε, ἀφοῦ τὰ μέλη αὐτὰ εἶνε γυναῖκες ! Αἱ ἀνώταται ἄρχαι, δικαστικοὶ, στρατιωτικοὶ, νομαρχαί, ἀξιωματικοὶ, στρατιῶται εἶνε γυναῖκες. Οἱ δὲ ἄνδρες κάμνουν τῆς δουλιῆς τοῦς. ἤγουν γεωργοῦν, ἤγουν ἐμπορεύονται. Αἱ ὠραιότεραι τῶν Βανταμιάδων ἀποτελοῦν τὴν σωματοφυλακὴν τοῦ βασιλέως. Αἱ ἀμαζόνες αὐταὶ ἰππεύουν ἀνδρῖκα καὶ ἀντὶ περηνκστήρων φέρουν ὀξείας μεταλλικὰς αἰχμάς. Κρατοῦσιν αἰχμηρὰν λόγχην ἢν μεταχειρίζονται χαριέστατα καὶ ὀπλον, τὸ ὅποιον ἐκκενόνουν γαλοπάρουσαι. Ὁ θρόνος εἶνε κληρονομικὸς, ἐν ἡ δὲ περιπτώσει ἀποθάνῃ βασιλεὺς ἀκληρος ἑκατὸν ἀμαζόνες συνέρχονται καὶ ἐκλέγουν ὡς διάδοχον ἑνα τῶν υἱῶν τῶν, διότι κάμνουν παιδιὰ καὶ αἱ Ἀμαζόνες.

Τί λέτε ; Πηγαίνομεν νὰ γίνωμεν ὀπήκοοι Ἰαβαῖοι, ἴσως διὰ τῶν γυναικῶν λάβωμεν τὴν Μακεδονίαν ;

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Λενδώνον, Ἡ Pall Mall Gazette πληροφορεῖται ὅτι ἡ Ἀγγλία θέλει ἐκκενώσει τὴν Αἴγυπτον πρὸ τοῦ προσεχοῦς Φεβρουαρίου, ἀλλ' ὅτι ἔσται πάντοτε ἐτοίμη νὰ βεβαιώσῃ τὴν ἐπὶ τῆς χώρας ταύτης ἐξουσίαν αὐτῆς.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ὌΡΑ

Τὸ Σολωνεῖον ὀλίγου δεῖν ἐγένετο παρανάλωμα. . . νυκτοκλεπτῶν, ἴσως διότι ἐφυγεν ὁ πρωθυπουργὸς ἀπὸ καὶ. Διὰ ρίνης καὶ λοστοῦ ἀπεπειράθησαν νὰ τὸ ἐκβιάσωσιν, ἀλλὰ ποῖός ζεῦρει τί ἔπαθον ἢ τι εἶδαν καὶ ἄφησαν τὸ ἔργον τῶν οἱ νυκτοκλέπται ἡμιτελές. Ἡ ἀπόπειρα βιασμοῦ ἐγίνε μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

Ὁ καθηγητὴς **Ν. Ἀργυριᾶδης**, ἐπὶ δεκαετίαν δι-εκπεραιώσας τὰς σπουδὰς του ἐν Γερμανίᾳ, διδάξας καὶ ἄλλοτε ἐν Ἀθήναις τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν, γνωστὸς δὲ ἐκ τοῦ «Περικλέους» καὶ τῶν «Ἀποκρύφων τοῦ Οὐατικανοῦ» ἄπερ ἐκ τῆς γερμανικῆς μεταφράσεως ἐξέδοτο, διδάσκει καὶ ἤδη ἐν Νεαπόλει, ὀδὸς Σόλωνος, οἰκία Φωτιλδοῦ ἀριθ. 31, καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 1—3 μ. μ. τὴν γερμανικὴν καὶ τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν.

Οἱ βουλόμενοι νὰ ἐγγραφῶσιν ἀπευθυνθήτωσιν πρὸς τὸν ἴδιον κατὰ τὰς σημειωθείσας ἀνωτέρω ὄρας.